

Богљикаво Писме

Уређиштво и администрација
Београд, Косовска 39/III

Претплату врше еспресо за про-
дају новина и часописа, Београд
Влајковићева 8.

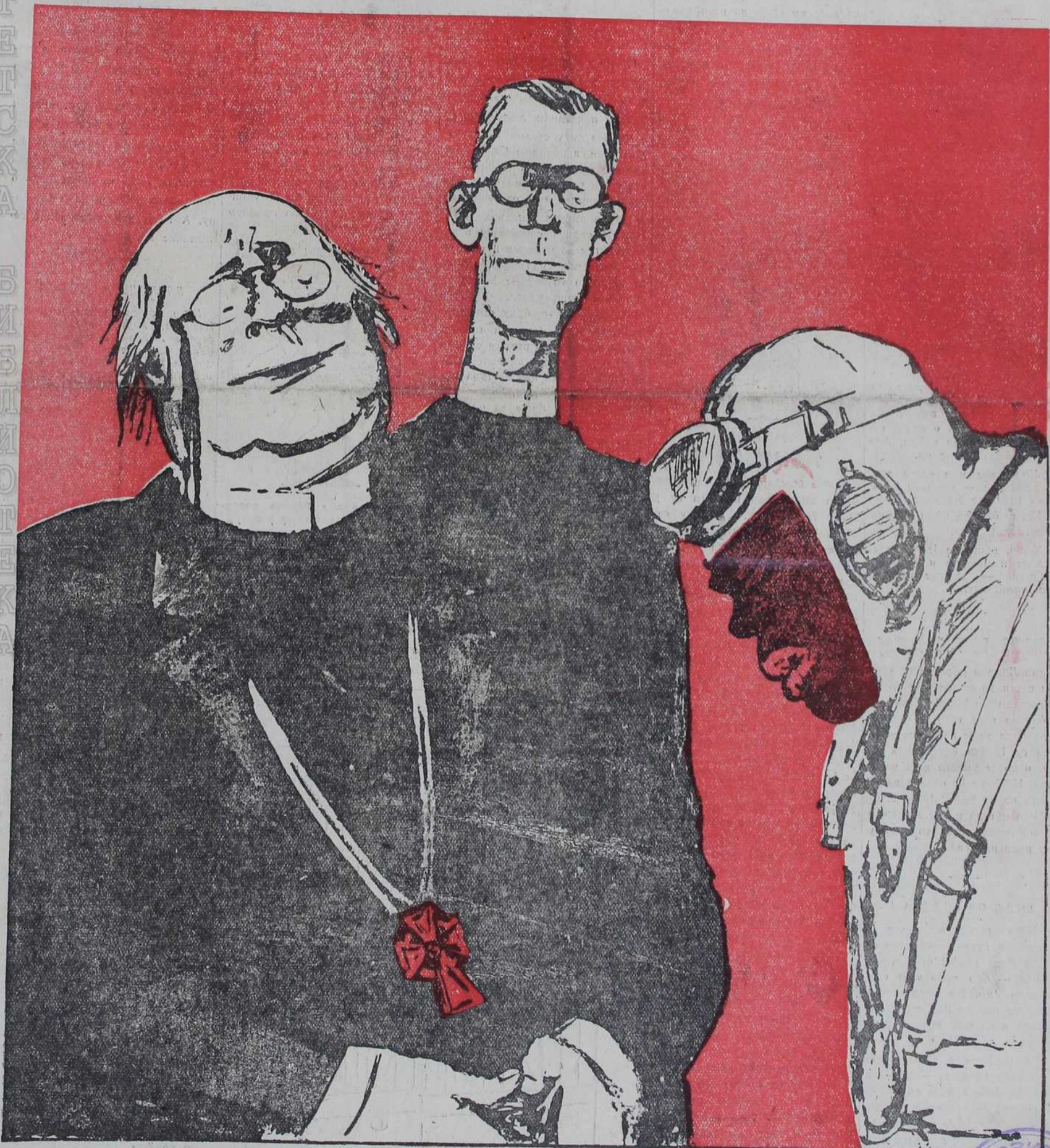
Претплата, тромесечно 60.— дин.,
полугодишње 120.—, годишње 240
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 6 МАЈ 1944

БРОЈ 128 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ПЛУТОКРАТСКИ БЛАГОСЛОВ

«Ти си цркву срушио! Нека ти је опрштено, сине, јер ти си Христов војник, и ваљан борац противу варвара...»

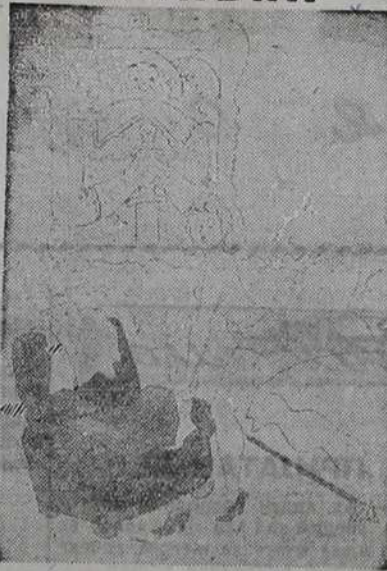

ШАРЕНА СТРАНА

Паша: — Хало, јеси ли ти Алија! О, драги пријатељу, можеш ли ме за часак посетити! Тако се усамљен осећам!

НАИВКА

„Осећам да ме неко посматра.“

ГАЗДА МИКИНЕ БЕЗЕ

Газда Мика је угледан, онако наочит човек. Крупан, црнонаста, угојен, и једном речју згодан. У нашем крају важи за великог политичара. Не знам откуда, али њему је све што се у свету деси, па и све што се не деси, већ унапред познато. Има он свој круг поштовалаца, своје најуже суседе. Све оно што каже газда Мика, то је за нас светиња. Неки пут се, истине ради, морамо признати, и не деси онако како он каже, ал' нема шта он је за нас ауторитет. Боже мој, сви смо ми смртни, грешимо, и остајемо живи.

А он изашао па се смеје. „Куд сте бре нагли људи? Зар се ви стварно плашите бомбардовања? Зар не знате шта значи за савезнике Београд? Па то је светиња. Београд ће они осветити. Па данас на Ускрс, зар да дођу? У случају и да дођу, јавили су да ће нам бацати разне

АСОЦИЈАЦИЈА

— И немој да заборавиш да свакодневно заливаш кактусе!

АНЕГДОТЕ

ДОБАР САВЕТ

Два минхенска сликара Карл Ротман и Франц Печ добише једном налог да израде фреске у собама у вили неког богаташа. Печ није био талентован, али је зато био сујетан и самољубив. Њему је ласкало што може да ради са славним колегом, и досађивао је непрестано Ротману питањима и предлозима. „Шта мислите“, упитао је он једног дана, „да ли да своје собе најпре окречим да потом да сликам?“

Ротман одмахну главом: „Не, не бих Вам то саветовао. Најпре морате да сликате, а онда кречите.“

ДОВИТЉИВИ ОТАЦ

— Ове године добиће те живу лутку пошто ми плата већи луксуз не дозвољава.

ТО ЈЕ РАЗЛОГ

Мајка: — Зашто плачеш сине?

Верица: — Сањала сам да мије изгорела школа.

Мајка: — Но, но. Умири се. То је био само сан.

Верица: — Па зато и плачем.

КО РЕСКИРА ТАЈ ДОБИЈА

На једној забави, после одиграног тангоа жена пријези мужу и испрекиданим гласом каже:

— Заисли, оној младић тамо у углу са којим сам се једва три пута окренула у игри тражио је да га пољубим.

Муж приђе бесно младићу и упита га:

— Ви сте малочас играли с мојом женом?

— Јесте.

— И затражили сте од ње пољубац?

— Јесте.

— И ви то тако мирно кажете!.. Значи то је ваш обичај... Ви то покушавате код сваке жене?..

— Јесте.

— Онда сет до сада свакако већ много шамара извукли?

— Па, добио сам их доста, али сам се доста и наљубио жена.

ЛЕКАРСКИ УСПЕХ

— Да ли се ћела вашег мужа могла излечити? Је ли му лекар помогао?

— Колосално! Кад је лекар послао мом мужу рачун, он је могао већ косе да чупа!

ИЗ ПРОШЛИХ ВРЕМЕНА

Приликом неких избора господин Паја се кандидовао за посланика у своје срезу и на дан избора добио је само један глас. Други дан га сретне један познаник.

— Честитам ти пријатељу од свега срца!

— Зашто?

— Па, забога, изабран си једногласно.

НЕУСТРАШЉИВ

Фридрих Велики имао је изврсног посласличара, Ноела, према коме није био шкрт у похвалама. Али једног дана дочека га речима: „Ноел, овакве паштете јешћемо у паклу“. Посласличар се дубоко поклони и одговори: „Не мари ништа, Величанство, нас двојица се не плашимо ватре“.

Спорт

НОВЕ ОЛИМПИЈСКЕ ЗВЕЗДЕ

Поводом терористичког напада на Београд откривено је неколико ванредних спортских талената који већ сада надмашују многе светске и олимпијске прваке и рекордере. Нурми и Ритола тучени су од Београђана, којима се раније ни за име није знало, а којима се ни данас не зна за њих, и поред свих њихових успеха у трупању, и то нарочито на другим пругама.

Тако кажу за директора једног предузећа да је претрчао пругу од Теразија до Жаркова у рекордном времену од једног часа и седам минута, а после одмора од једног часа загребао је још већом брзином у непознатом правцу, чим је забрујао један аутомобилски мотор. Уопште брујање аутомобилског мотора дејствује на нове тркачке таленте као сигнални пиштољ за стартовање, па се одмах стављају у покрет. Неки тврде да исто дејство имају и моторне терестере. Свакако наша лака атлетика обогаћена је неслућено великим бројем нових корифеја.

ДОБАР ОТАЦ

— Перица ми је и сувише тежак, тата, дај да ја носим флашу с вином.

— Таман посла, па да је испустиш.

— Замисли, зидара који је радио кров на нашој кући прегазио га је ауто.

— Е, то је ужасно! Људи више ни на крову нису сигурни од тих аутомобила.

— Перице, твоја мама је купила четири кило сувих шљива по сто динара кило? Колико је свега платила?

— Тешко је да се израчуна, мама се увек ценка.

— Знаш ли да умало што нисам погинуо на Ускрс.

— Зашто? Што се ниси склонио на време?

— Убеди ме једна будала да ће „они“ да бацају само бојена јаја од чоколаде, а ја изашао да чекам.

ЈЕЛИ МОГУЋЕ?

— Јеси ли читала: махараџа од Ешпапура има 193 детета!

— Господе Боже! Сирота жена!

НА ЧАСУ ПЕВАЊА

— Јесте ли ви Италијан када вас песма тако узбуђује!

— Не, музичари!

— Извините, г. докторе, тако ми је непријатно што сам села на ваше наочари!

— Драга госпођице, ништа се не узрујавајте ове наочари су већ много штошта виделе!

ЖИКН СЕКНЕ

Б е е т и

УШАО У СТВАР

— Радујем се што могу да вам саопштим да сте шоферски испит како теоријски тако и практично извршено положили. Честитам вам. Имате ли, иначе, још неко питање, г. Перо?
— Да, једно ми није још сасвим јасно: сипају ли се у ствари вода и бензин кроз један исти отвор?

„Помислите“ — прича једна уседелница, „недавно сам била у своме родном месту и цео дан сам шетала са својим пријатељем из младости...“

На то ће један стари нежења заједљиво: „Да ли је стари господин био још тако крепок?“

ДОБАР ОДГОВОР

— Јовице, шта је то мрежа?
— То су рупе повезане каналом!

СВЕ У СВОЈЕ ВРЕМЕ

Он: „Раније сам те сматрао анђелом...“

Она: „А ја тебе за хероја...“

— Шта је по занимању твој будући муж?

— Немам појма — али садањи је, иначе, архитекта!

— Моја жена се приликом свога рођендана више радује изненађењу него поклону који јој купим!

— Дај Боже да је и са мојом исто. Тражила је да јој за рођендан купим златан сат, а ја ћу јој поклонити сребрни напрук!

НИКАД ЗАДОВОЉНА

— Је ли истина да је ваш муж обамро?

— Да, истина је, он увек ради све само упола.

ПРИЈАТАН ЛЕН

— Ах драги господине докторе, не знам да ли је тачно да сте моме мужу за његове грчеве у стомаку преписали коњак.

— Зашто не би било тачно?

— Па, видите, он је раније имао грчеве двапут недељно, а сада сваки дан.

КОД ЗУБНОГ ЛЕКАРА

Лекар: „Чудновато. Ви тврдите да вам кутњак још нисам радио, а видите ли злато на моме инструменту?“

„То ће бити да је од мога другмета на крагни, господине докторе!“

— Кажем ти, Мица је паметна девојка! Она има памети за двоје. Треба ли да се оженим њоме?

— Ако је тако, онда се одмах жени!

ИСКУСАН МЛАДИЋ

— Да нисте мизда уморни, госпођице Мирол

Млади удварач (маломе брату своје обожаване): „Бокице, ево ти пет банки, донеси ми једну локну из косе твоје сестре. Хоћеш ли?“

„Па разуме се! Дајте ви мени двеста динара и донећу вам све њене локне.“

— Кроз 90 милиона година.

— Ах, хвала Богу, разумела сам кроз 9 милиона година!

— Откако је ташта нашег пријатеља Арсе отишла у песнице, Арса је сав очајан.

— Зашто? Шта му то смета?

— Море мани, уплашио се човек да ће постати бесмртна!

У трамвају гужва. Тискају се, гурају се, псују се. Господин Рака гунђа: „Свињарија је то! Као у амаму седи се овде. Као сардина у кутији. Читав сат стојим на једној ноzi!“

На то се из мрака јави један глас и рече: „Да, и то не на својој, већ на мојој ноzi!“

МУЗИЧКИ ТАЛЕНАТ

— Како напредује ваша кћерка у музици?

— Сјајно! Чуо сам како јој је јуче наставник рекао. Моцарт сигурно није ни сањао, да ће његову музику неко једном овако свирати.

ТЕТИКА РОЖКА
Одговара

Мици: Жалила си се на претерану гојазност. Верујем да ће ти најбоље помоћи спорт који данас упражњаваш. Пешачи и даље по двадесет километара дневно, и за два месеца изгледаћеш ко вејка.

Даница: Питаш да ли се и у овим изванредним приликама верност цени истим мерилом, као рецимо до пре бомбардовања. Не брини ништа. Док Мики у Бору копа, ти продужи са гостионичарем, јер данас ко има да се напије, тај је сигуран да ће бити весео.

Гордани: Баш имаш право да се жалиш на ово бомбардовање. Раније си са Ацом корзирала свако вече до десет сати, а сада само до девет. Збиља је незгодно.

Лули: Питаш да ли је модерно да потамниш од сунчања. Оно јест да је то данас модерно, јер се цео свет по цео дан сунча по ливадама и пољима, али више се цене они који се не сунчају, него остају у Београду, ти имају изгледа више храбрости.

Јованки: Пишеш да ти шкоди сунчање. Онда узми, пошто већ нема Нивеа крема, један повећи комад говеђег лоја, па се добро намажи. Буди убеђена да ће то помоћи. Једна је незгода — непријатан мирис, али — рат је рат.

Олгици: Партнере за покер наћићеш најлакше у Јајинцима. Тамо је неки Кика отворио школу за почетнике у покеру, и да видиш лепо се напредује.

Мари. Питаш ме где би за салату могла набавити сирће. И ти можеш поћи у Јајинце, јер је тамо Воја, звани „Сирће“ отворио филијалу, и изгледа да до централе не мисли ни да привири, бар до краја рата.

ПИСМО МАЛОГ ЈОВИЦЕ

Нисам писо већ две недеље јелбо сам се бијо Много у-пласио од овог Бомбардовања, па ми није Ни било до писења, одма после Честитке од наших длагих савезника које нас сколо све побисе на усклс, кидно ам са цалетом у милијево.

Тамо је већ пле нас било пуно Света. Све тако леци бољи свет. Цика Стева који је био у стању да се туце за англо саксонце Сада само цути и гледа упласено у људе. Посто ме је плосао пиви стлах, отисао сам у поља да видим да ли цу наћи своју најновију Љубав. Били смо се договорили да идемо на пиви дан усклса у Биоскоп да видимо Водени цвет, али ето поквалисе нам англосаксонци.

Сељаци код којих смо отсели живе нас оделаса. Тата је видео Да са њима не може изаћи на Клај, је науцио да иглају Покел, сада он њима Узима пале, а они само Фунђају. Татица се јос изгледа спанђао са Станојком, то је свастика Нашег домаћина, која је млада распуштеница. Око ње облећу сви сеоски Ђилкоши, и теца Мика је казо Тати да пази ста леци. Он се само Смеје и казе Нема везе, нисам је Флајел, изладицу ја њих. Цуо сам за госпа Ленку да власти ко метла, упецала је једног Дилектола и стално су на пикнику. Тата казе насла влека заклпу. Тај дилектол је стала палевина. Плевалио је већ пет девојака, па Се надамо да це и ленка исто тако плочи и ако се она сплема за венцање. Комсија Јова казе да це се венцати око влбе а То је лако, јел сада је месец маји влбовина је у великој Моди. Кад са знам за неке новости јавицу вам

вас Јовица